

Uwarunkowania siedliskowe populacji jęczycznika zwyczajnego *Phyllitis scolopendrium* (L.) Newman w Roztoce Wielkiej na terenie Popradzkiego Parku Krajobrazowego

Habitat requirements of Hart's-tongue Fern, *Phyllitis scolopendrium* (L.) Newman population in the Roztoka Wielka Valley (the Popradzki Landscape Park, S Poland)

MARTA POTOCZEK

*Instytut Ochrony Przyrody PAN
31-120 Kraków, al. A. Mickiewicza 33
e-mail: potoczek@iop.krakow.pl*

Słowa kluczowe: wymagania siedliskowe, paprotniki *Pteridophyta*, zespół jaworzyny górskiej *Phyllitido-Aceretum*, rumowiska skalne, Popradzki Park Krajobrazowy.

Abstrakt: Jęczycznik zwyczajny *Phyllitis scolopendrium* jest rzadką paprocią występującą na południu Polski. Rośnie w drzewostanach bukowych z udziałem jawora i jodły, wśród rumoszu skalnego, w zespole jaworzyny górskiej *Phyllitido-Aceretum*. Jego występowanie badano w sieci 234 kwadratów – każdy o boku 2 m. W każdym kwadracie policzono osobniki paproci oraz zmierzono długość najdłuższego liścia każdego okazu. Oszacowano także udział powierzchni zajmowanej przez: ściółkę, runo, podszyt, luźne fragmenty skał oraz zwarcie warstwy koron drzew. W celu oszacowania wpływu rozdrobnienia skał na występowanie jęczycznika, w każdym kwadracie wykonano pomiary największego fragmentu skały, mierząc jego najdłuższy bok.

Stwierdzono, że wielkość osobników (długość najdłuższego liścia) dodatnio korelowała z zagęszczeniem populacji. Kwadraty, w których występowały jęczyczniki, charakteryzowały się znacznie większymi rozmiarami rumoszu skalnego, wyższym udziałem podszytu i mniejszym pokryciem runem zielnym od kwadratów, na których jęczycznika nie stwierdzono. Liczebność osobników w obrębie kwadratu wykazywała istotny dodatni związek z obecnością podszytu i wielkością fragmentów skalnych. Wielkość osobników nie wykazywała związków z żadną z badanych cech środowiskowych. W pracy omówiono też zależność występowania jęczycznika od rodzaju podłoża na